

Postanowienie z dnia 6 grudnia 2005 r.

III SPP 145/05

Wadliwe złożenie skargi na przewlekłość postępowania i podejmowanie przez stronę czynności opóźniających rozpoznania sprawy są okolicznościami, które sąd bierze pod uwagę, rozpoznając drugą skargę na przewlekłość postępowania złożoną przez tę stronę (art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Dz.U. Nr 179, poz. 1843).

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 grudnia 2005 r. sprawy ze skargi Józefa G. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w Gdańsku [...]

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e n i e

Dnia 3 października 2005 r., skarżący Józef G. wniósł o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Apelacyjnym-Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku [...]. Jednocześnie domagał się wydania zalecenia Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku jak najpilniejszego rozpoznania sprawy, to jest w terminie czternastu dni od dnia otrzymania orzeczenia Sądu Najwyższego oraz zasądzenia na jego rzecz kwoty 10.000 zł. W ocenie skarżącego, sformułowane żądania są w pełni uzasadnione, albowiem apelacja, wniesiona przez niego w dniu 18 października 2004 r. nie została do chwili wniesienia skargi rozpatrzona.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wniosła o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga podlega oddaleniu, ponieważ jest nieuzasadniona. Prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki uregulowane zostało w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843).

Wprawdzie zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2005 r. (III SPP 52/05) władze krajowe mają obowiązek zorganizowania warunków należytego sprawowania władzy jurysdykcyjnej, w tym zapewnienia optymalnej obsady kadrowej sądów odwoławczych orzekających w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, aby nie dochodziło do przewlekłości postępowań w sprawach sądowych uznanych za istotne z punktu widzenia szczególnej potrzeby społecznej zagwarantowania sprawności i szybkości ich osądzenia, lecz nie zmienia to faktu, że skarżący powinien skorzystać - w celu przyspieszenia rozpoznawania sprawy - z przysługujących mu środków prawnych, jak również nie przyczyniać się do powstawania przewlekłości. Tymczasem przewlekłość, jaką zarzuca skarżący, została spowodowana, między innymi, wskutek wadliwego wniesienia przez niego skargi po raz pierwszy, w wyniku czego akta sprawy przekazane zostały do Sądu Najwyższego i następnie wraz ze skargą zwrócone (zarządzenie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III SPP 128/05) oraz przez podejmowanie czynności procesowych, niezwiązanych z istotą rozpoznawanego sporu (wystąpienie o adwokata z urzędu w celu wniesienia skargi na przewlekłość postępowania). W tym czasie Sąd Apelacyjny nie był zatem w stanie rozstrzygnąć istoty sporu, co sprawia, że przy rozpatrywaniu drugiej skargi trzeba wziąć pod uwagę, iż to zachowanie strony wpływa na skrócenie faktycznego okresu rozpatrywania sprawy, podlegającego ocenie z punktu widzenia art. 2 ust. 2 powołanej ustawy. W tym kontekście Sąd Najwyższy nie stwierdza przewlekłości w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku. Należy też nadmienić, że skarżący mógł również - wskazując stosowne powody - domagać się przyspieszenia rozpoznania sprawy i zwrócić się do Sądu z odpowiednim wnioskiem, czego jednak nie uczynił. W tych okolicznościach postępowanie trwające niecały rok nie jest przewlekłe.

Mając na względzie powyższe, należało zatem - stosownie do art. 12 ust. 1 powołanej ustawy - orzec jak w sentencji.

=====